

סוטה כה

ר' יונתן	רבי יאשיה	מי לא שייכת בדין סוטה
שומרת יבם וארוסה	ארוסה	למה לא מספיק למעט מדרשת מפאע' א'עק - משקדמה שכיבת בעל לבועל, ולא שקדמה שכיבת בעל לבועל!
כגון שבא עליה ארוס בבית אביה כגון שבא עליה ארוס בבית אביה או יבמה בבית חמיה	כגון שבא עליה ארוס בבית אביה	לפי איזה דעה זה שייך
שמואל - לא קנה אלא לדברים האמורים בפרשה – ולכן אין לה דין סוטה	רב – קיים יחסים עם שומרת יבם קנה לכל ולכן יש לה דין סוטה	דחיית שיוך השיטות
רב אמר: אנא דאמרי אפילו לרבי יונתן, מדאיצטריך קרא למעוטה, מכלל דאשתו מעלייתא היא.	שמואל אמר: אנא דאמרי אפילו לרבי יאשיה, מדאיצטריך קרא לרבויהי, מכלל דלאו אשתו היא כלל.	

שאלה: איבעיא להו: עוברת על דת, צריכה התראה להפסידה כתובתה או אינה צריכה?

- מי אמרינן, כיון דעוברת על דת היא לא בעיא התראה,
- או דלמא תיבעי התראה, דאי הדרה בה תיהדר בה?

המקור שממנו ניתן להכריע	צריך התראה?	דחייתו
ארוסה ושומרת יבם לא שותות ולא נוטלות כתובה ; מישתא הוא דלא שתיא, הא קנויי מקני לה, למאי? לאו להפסידה כתובתה	כן	אמר אביי: לא, לאוסרה עליו. רב פפא אמר: להשקותה כשהיא נשואה, כדתניא: אין מקנין לארוסה להשקותה כשהיא ארוסה, אבל מקנין לארוסה להשקותה כשהיא נשואה
אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל לממזר ולנתין - לא שותות ולא נוטלות כתובה ; מישתא הוא דלא שתיא, הא קנויי מקני להו, ולמאי? אי לאוסרן עליו, הא אסירן וקיימן! אלא לאו להפסידן כתובתן.	כן	אמר רב יהודה מדיסקרתא: לא, לאוסרה לבועל כבעל, דתנן: כשם שאסורה לבעל כך אסורה לבועל.
ואלו שבית דין מקנין להן: מי שנתחרש בעלה, או נשתטה, או שהיה חבוש בבית האסורין, ולא להשקותה אמרו אלא לפוסלה מכתובתה ; ש"מ בעי התראה, ש"מ שאלה : וכולהו מאי טעמא לא אמרי מהא? תשובה : דלמא שאני התם, דלית לה אימתא דבעל כלל.	כן	

שאלה: איבעיא להו: עוברת על דת ורצה בעל לקיימה, מקיימה או אינו מקיימה?

- מי אמרינן בקפידא דבעל תלא רחמנא, והא לא קפיד,
- או דלמא כיון דקפיד - קפיד?

המקור שממנו ניתן להכריע	מקיימה?	דחייתו
ואלו שבית דין מקנין להן: מי שנתחרש בעלה, או נשתטה, או שהיה חבוש בבית האסורין ; ואי אמרת רצה בעל לקיימה מקיימה, עבדי ב"ד מידי דדלמא לא ניחא ליה לבעל?	לא צריך	סתמא דמילתא כיון דעוברת על דת היא, מינח ניחא ליה.

- שאלה:** איבעיא להו: בעל שמחל על קינויו, קינויו מחול או אינו מחול?
- מי אמרינן בקינוי דבעל תלא רחמנא, ובעל הא מחיל ליה לקינויו,
 - או דלמא כיון דקני ליה מעיקרא - לא מצי מחיל ליה?

המקור שממנו ניתן להכריע	קינוי מחול?	דחייתו
ואלו שב"ד מקנין להן: מי שנתחרש בעלה, או נשתטה, או שהיה חבוש בבית האסורין; ואי אמרת בעל שמחל על קינויו קינויו מחול, עבדינן מידי דאתי בעל מחיל ליה?	לא	סתמא דמלתא אדם מסכים על דעת ב"ד.
ומסרינן לו שני ת"ח, שמא יבא עליה בדרך; ואי אמרת בעל שמחל על קינויו קינויו מחול, לחליה לקינויה ולבעול!	לא	מ"ש תלמידי חכמים? דגמירי, דאי בעי למיבעל, אמרי ליה: אחליה לקינויך ובעלה.
דאמר ר' יאשיה, שלשה דברים סח לי זעירא מאנשי ירושלים: בעל שמחל על קינויו - קינויו מחול, וזקן ממרא שרצו בית דין למחול לו - מוחלין לו, ובן סורר ומורה שרצו אביו ואמו למחול לו - מוחלין לו; וכשבאתי אצל חברי שבדרום, על שנים הודו לי ועל זקן ממרא לא הודו לי, שלא ירבו מחלוקת בישראל; ש"מ בעל שמחל על קינויו - קינויו מחול, ש"מ.	כן	

מחלוקת בקינוי מחול: פליגי בה רב אחא ורבינא,

חד אמר	חד אמר
קודם סתירה מחול לאחר סתירה אינו מחול	לאחר סתירה נמי מחול

